

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Приходька Василя Трохимовича щодо офіційного тлумачення положень статті 50-1 Закону України “Про прокуратуру” в редакції від 26 листопада 1993 року

м. К и ї в
27 грудня 2001 року
№ 44-у/2001

Справа № 2-38/2001

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича – суддя-доповідач,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Приходька В.Т. щодо офіційного тлумачення положень статті 50-1 Закону України “Про прокуратуру” в редакції від 26 листопада 1993 року.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка В.Д. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Приходько В.Т. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 50-1 Закону України “Про прокуратуру” в редакції від 26 листопада 1993 року, а саме чи передбачає вона здійснення перерахунку пенсії колишнім працівникам органів прокуратури у зв’язку з підвищенням заробітної плати працівникам органів прокуратури. Необхідність в офіційному тлумаченні суб’єкт права на конституційне звернення обгрунтовує тим, що, на його думку, має місце неоднозначне застосування зазначеної норми судами загальної юрисдикції України, що порушує його право на пенсійне забезпечення.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) Ухвалою від 6 грудня 2001 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Приходька В.Т. щодо офіційного тлумачення положень статті 50-1 Закону України “Про прокуратуру” на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Як вбачається в матеріалах справи, у 1986 році громадянин Приходько В.Т. вийшов на пенсію з посади старшого помічника прокурора Київської області. Відповідно до статті 50-1 Закону України “Про прокуратуру” з 1994 року його пенсію було перераховано. У зв’язку з підвищенням у 1999 році розмірів посадових окладів працівників органів прокуратури Приходько В.Т. звернувся до Управління соціального захисту населення Дніпровської районної державної адміністрації міста Києва (далі – Управління соцзахисту) із заявою про перерахунок призначеної йому пенсії. Однак заяву було залишено без задоволення.

Не погодившись із цим рішенням, Приходько В.Т. звернувся до Дніпровського районного суду міста Києва з позовом до Міністерства праці і соціальної політики України та до Управління соцзахисту про визнання його права на перерахунок пенсії з урахуванням нових розмірів надбавок до посадових окладів працівників прокуратури. Рішенням цього суду від 26 червня 2000 року в задоволенні позову Приходьку В.Т. було відмовлено. Судова колегія в цивільних справах Київського міського суду залишила його касаційну скаргу

без задоволення. Перевіривши в порядку нагляду рішення зазначених судів, заступник голови Київського міського суду та заступник Голови Верховного Суду України не знайшли підстав для їх опротестування.

З матеріалів справи також впливає, що положення щодо обчислення пенсії міститься в абзаці другому пункту 2 Постанови Верховної Ради України “Про введення в дію Закону України “Про внесення змін і доповнень до Закону України “Про прокуратуру” від 26 листопада 1993 року, а не у статті 50-1 Закону України “Про прокуратуру”.

Відповідно до абзацу першого пункту 2 цієї Постанови положення статті 50-1 зазначеного Закону поширювались на колишніх працівників прокуратури, які до 1 січня 1994 року вийшли на пенсію за віком або по інвалідності безпосередньо з прокурорсько-слідчих посад за умови наявності у них вислуги років. Стаття 50-1 Закону України “Про прокуратуру” не містила пунктів щодо перерахунку пенсії, а включала пункти, у яких перелічувались окремі категорії працівників органів прокуратури та встановлювався порядок призначення їм пенсії.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 150 Конституції України та до пункту 4 статті 13 Закону України “Про Конституційний Суд України” Конституційний Суд України дає офіційне тлумачення тільки Конституції України та законів України. Цей перелік є вичерпним. Названа постанова належить не до законів України, а до підзаконних нормативно-правових актів України, які не є предметом офіційного тлумачення Конституційним Судом України.

Отже, конституційне провадження у справі з цього питання не може бути відкрите за непідвідомчістю Конституційному Суду України питань, порушених у зверненні.

До того ж, 12 липня 2001 року Верховна Рада України прийняла Закон України “Про внесення змін до Закону України “Про прокуратуру”, у якому статтю 50-1 Закону України “Про прокуратуру” викладено в новій редакції. Зокрема, частини дванадцята і сімнадцята цієї статті закріпили положення щодо перерахунку пенсій та порядку його проведення для колишніх працівників прокуратури. Таким чином, питання щодо перерахунку призначеної працівникам прокуратури пенсії у зв'язку з підвищенням заробітної плати відповідних категорій прокурорсько-слідчих працівників вирішено в законодавчому порядку. Тому підстав для офіційного тлумачення положень чинної статті 50-1 Закону України “Про прокуратуру” немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Приходька В.Т. щодо офіційного тлумачення положень статті 50-1 Закону України “Про прокуратуру” в редакції від 26 листопада 1993 року на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ